

Pro com que de sa honradesa
ningú n'ha dubtat encara,
poch l'espantan els lladruchs
dels bruts que amagan la cara.

Ara un *Vario* ha descobert
que 'ls que LA TRONADA fem
es que volem escalar
los llochs del Ajuntament.

Y en Carrera ¿ahont se fica?
¿ahont se fica, que no 's veu?
Mirarem si entre aquets *Varios*...
fa 'l paper de Cirineu.

Varios homes, *Varios* tipos,
Varios buscan *Varios* pans.
Radera la cacicalla,
rastrers, hi fan els gegants.

QUICO

Desencant

Baix las voltas humidas—de tétrica presó,
ahont fermas columnas—sostenen son gran pes
vaig ser tancat un dia—com assessí y traydó
per alentar al poble—á que son jou trenqués.

La nit allí regnava—puig no hi entrava 'l sol;
tant sols una llum feble—se veyá algún instant
que al pas que esmortuhida—feya sinistre dol
enmitj d'aquell silenci—allí predominant.

La soletat que pasma—feu presa de mon cor,
y en un recó sens esma—mitj mort y esferehit,
lo cos que va adormirse,—faltantli lo valor,
cavilosa la pensa—deixá per son neguit.

Y entant que cavilava,—somniaosa sens parar,
recordo que vaig veure—lo poble pels carrers
que destrossant coronas,—potent se va lliurar
del opressor indómit—que va contra 'l Progrés.

Legions d'homes y donas—al crit de ¡llibertat!
ab la alegría al rostre—corrent amunt y avall,
sa ditxa pregonavan,—com nunci ben pagat,
de lo carrer al poble—de la serra á la vall.

L'igualtat imperava—per tots quatre cantons
com símbol germanívol—que estén son llas d'a-
(mor,
y aquells poders despótichs—causa de sas rahons
sota sos peus rendían—lo vri de son rencor.

Bellisima jornada—la que vaig presenciar
en somni de ventura—dins tétrica presó;
mes lo que fou horrible—signé lo despertar
y al veure mos peus nusos—inflats per lo grilló.

Els tronos y coronas,— els pobles oprimits;
la llibertat malmesa—als peus de vils tirans
y els homes y las donas—igual que esclaus mo-
(rint,
destrossantse com feras germans entre germans.

Lo desencant que aterra—feu que quedés com
(mut,
impossible semblantme—tal cosa de moment
á un poble que era lliure—regnar la esclavitut;
de cap modo podia—sufrir tant de torment.

Pro la vritat amarga—de prompte vaig capir
y vaig veure que somni fou tot mon goig passat;
nosaltres á la ditxa—no la podem fruhir,
ens es ingrata sempre—no vé al nostre costat.

Humiliats com á servos—nos tenens sens temor
sens que de rebelarnos—provem un sol instant,
y si algún día ab forsa—donem impuls al cor
presó 'ns donan per celda—y grillot per calmant.

¡Abaix envils y monstres—que als pobles feu
(esclaus!...

¡Abaix la tiranía! — ¡Visca la llibertat!
Per terra las coronas;— per terra los palaus
y que per sempre regni—la lley de la Igualtat

PERE FONT NIELFA

Vilassar de Dalt y Agost de 1904.

Can Hilari Sacalm, 12 Agost 1904.

Estimats dimoniets: Ens ha agradat el
vostre simpátich periódich. Es veu que
feu una feyna bastant borrascosa, pero
ánimo, que la borrasca púrfica la atmós-
fera y potser al últim podreu respirar una
mica.

Aquí tenim un barberillo que havia tre-
ballat aquí baix y ens fa deu céntims de
tots aquets personatges... de fila. Per ell
coneixem un secall que roda per aquí que
fa olor de potingas, en Hungüents, que 'm
sembla que si cursa l'aygua picanta y la
de ferro es fondrá com un bolado. Que no
hi deuriau perdre gaire, ¿oy?

Vaya una ocurrencia d'aprofitarlo per
presidari, vull dir, per president d'aquella
Unió de Frares y porquerías... are, per
presidir una colla de *Varios*, encare; per-
que per supuesto que deuen aprofitar
qualsevol cosa, ¡ey! aixó es una suposició.
¡Trovantsen voluntaris per firmar!

Per are aquí estem bons, pero segons
qui esperem que no 'ns el enviareu, que
no 'ns faltan els nostres també.

Memorias als encausats, á quins desit-
jem salut y llibertat.

A. RAPEL

CORRESPONDENCIA

Parets.—Serveixo augment de paquet.
Rebut 2 pessetas per las duas didas; hi
cumplert ab ellas vostras apreciadas me-

morias y també us saludan afectuosament.
¿Si? vinga.

Can Feliu.—P. R.—Rebut 1 pesseta. Hi
trasmés vostras inspiracions d'apreciamen
y os desitjem salut d'aquella tronaire,
perque á Can Feliu també hi teniu vent
fraréscol. Donchs, dali á la lluita.

Can Celoni.—J. C.—Rebut 2'75 pessetas
y de LA TRONADA estás al corrent. ¿Envia-
ràs las dugas quantitats en una noteta?
aixís no 'ns equivocarem. Sabrás que aquí
á Granollers ha causat gran impresió la
conducta d'en Fandango Fragori. ¡Més
s'escunixirian si ho sabían tot! ¿Oj? Fer-
nando Martori.

Premiá de Mar.—G. A.—Rebut 3'25 pes-
setas, tens pagat fins al número 16. Per
conduete d'en M. V. serveixo paquet de
25 exemplars. ¿No tens cap llampech que
fassi tronar per aquí la Marina? Vinga,
tes pedregar.

Vilassar de Dalt.—P. B.—Rebut la teva,
serveixo augment de paquet. Cursa ab ener-
gía vostre projecte, que va de primera.
¿Podeu enviar més aviat? Teniu de pensar
que després de rebut té d'anar á Barce-
lona.

Barcelona.—Tronaire.—Sembla que es-
tás al corrent. Ja ho pots fer lo que dius y
si pot ser que sigui per la Festa Major.

A TOTS ELS TRONATS, SALUT

Per la Administració,

JOSEPH BOLTÓ

PUNTS DE VENDA

Si algú desitja saber
ahont pot trovar

LA TRONADA
á la Administració:
Aurora, 23, la trobarà

IMPREMPTA COMUNAL, ROCA, 14. BARCELONA